

14. až 16. století

Vážení a milí spoluobčané,

jak jsem slíbila, pokračuji dnes ve vyprávění o historii naší obce další její částí, a to Otínem. A opět začnu trochu zešířena, abych vás uvedla trošku do historických souvislostí. Na rozdíl od Pohořílek, které patřily do majetku panstva velkomeziříčského, Otín byl rozdělen na tři části: zhořskou, meziříčskou a svobodné dvory. Teprve po zrušení poddanství (r. 1848) se spojily tyto tři části v jednu obec, ale to už jsme hodně předběhli dobu, o které si dnes budeme vyprávět. Nejdříve tedy, jako mnoho okolních obcí patřil především třebíčskému klášteru, a tak své vyprávění začnu právě odtud.

Třebíčský klášter

Kolem r. 1020 přemyslouskému **kníže Oldřich** definitivně připojil k českému státu Moravu, kde byla posléze zřízena **tzv. údělná knížectví** (Olomoucko, Brněnsko, později ještě Znojemsko). Nejstarší žijící Přemyslovec se obvykle ujímal vlády v Praze (Břetislavův seniorátní řád) a mladší členové přemyslouského rodu dostávali své údělky. Nové politické uspořádání se však stalo zdrojem neklidu a mezi pražským centrem a moravskými úředníky docházelo až příliš často ke konfliktům.

Největší benediktinský klášter té doby na Moravě, byl postaven **v rozmezí let 1101 – 1104** „uprostřed lesa třebečského“ (původně snad Třebkův lesní újezd). V místě založení kláštera byl brod přes řeku a protínaly se zde staré obchodní cesty: z Rajhradu na Chýnov a druhá od Rakouska a jihu Moravy přes Třebíč na Kamenici a Chrudimsko, místo samé bylo chráněno lesy a řekou.

Založení kláštera Oldřichem Brněnským, který usiloval o pražský knížecí stolec, a jeho bratrem Litoldem Znojemským, musíme vnímat na pozadí historických událostí jako akt, jímž moravská knížata vyjadřovala svoji prestiž a nemalé politické ambice. Klášter měl sloužit nejen jako rodové pohřebiště Konrádovců, ale také demonstrovat moc a jednotu obou údělů (Brněnského a Znojemského) a snad proto **bylo obvěnění benediktinského konventu nezvykle štedré, vskutku „knížecí“**. Spravuje nás o něm **tzv. třebíčská vsuvka**, kterou benediktinský mnich vložil do jím pořizovaného opisu Kosmovy kroniky: „Bohu a svaté Marii“, tj. klášteru, daroval Oldřich z brněnského údělu 51 míst včetně několika vinic, krčem, tržišť a výnosů z celnice v Pravlově. Ze Znojemska obdrželi benediktini od Litolda 14 míst.

Černí mniši přinesli do zdejších pralesů civilizaci, vybudovali město a ze svého kláštera spravovali rozsáhlý region. Někdy kolem roku 1100 poprvé zařekli své sekyry a o tři roky později už stál uprostřed nekonečných lesů kostelík, který zasvětili svému zakladateli, sv. Benediktovi. Zpráva z roku 1109 již hovoří o vysvěcení kostela Nanebevzetí Panny Marie olomouckým biskupem Janem II (tam byli pohřbeni i oba zakladatelé, Litold (†1112) a Oldřich (†1113)). Druhá generace fundátorů, **Vratislav Brněnský a Konrád II. Znojemský, již neoplývala takovou štedrostí**. Klášter získal „pouze“ 11 vesnic, přičemž po Vratislavově smrti (1156) mu připadl ještě Měřín.

Během druhé čtvrtiny 13. století směřuje kolonizace benediktinského kláštera v Třebíči na Kamenicko a Měřínsko. Právě v této oblasti na počátku druhé poloviny 13. století zakládá třebíčské opatství druhé proboštvství v Měříně ke cti a slávě sv. Jana Křtitele. V třebíčských pamětních záznamech je Měřín označován jako **pustina (solitudo)**, kde však přece jen nějací lidé žijí. Zpráva o založení proboštvství se objevuje na jedné z **listin krále Václava II. Roku 1298**: „*Za opata Muky ve čtvrtek po svatodušních svátcích 29. května r. 1298 založil král Václav II. se svolením olomouckého biskupa Dětricha v Měříně proboštvství řádu sv. Benedikta na čest a slávu sv. Jana Křtitele pro šest bratří a probošta*“.

Ze zápisu v deskách zemských z r. 1540 náleželi ku proboštvství: městyš Měřín se dvorem i pivovarem, vesnice Blískov, Černá, Dědkov, Chlumek, Jamné, Jersejn, Meziříčko, Milíkov, Stáj, Zhoř a Zhoř Stránecká (D.M.B., XXIII., f. 13), Otín mezi nimi však jmenován není.

Ves Otín

Kdy přesně obec vznikla, nevíme, ale první písemná zmínka o obci je z roku 1379 (viz část 3. - první zmínky o obci).

1) Do části vsi, která náležela k velkomeziříčskému statku

patřily jen 2 usedlosti:

- (č.p. 17) kde bydlela před třicetiletou válkou rodina Dřimalova, poté Bártova a
- (č.p. 1), kde bydlela rodina Kolouchova. Byla to bývalá dědičná rychta.

Dle starého urbáře dědičný rychtář nerobotoval, začož měl povinností ročně fůru se 4 koňmi neb 2 fůry s 2 koňmi, kam by se mu poručilo i za hranice zemské, třeba i vlastním nákladem bez vrchnostenského příspěvku, musil zastávati rychtářský úřad, šenkovati vrchnostenské pivo a dohlížeti při robotách podle nařízení purkrabího.

Tato část vsi byla v poddanské fasy z let 1679 a 1747 připojena k Frankovu Zhorci.

Obrázek bývalé votínské rychty je z publikace Vlastivěda moravská – A. Kratochvíl

V zemských deskách například nalezneme při vkladu zámku Meziříčí od Pernštejnů Zikmundu Heltovi z roku 1555 část, kdy v desky vkládají „...v Otíně dva člověky“.

2) **Ještě tu však byla druhá část – Zhořská**

K ní patří zmínka v zems. deskách z roku 1379, kdy prodal **Ondřej z Pyšela Buňkovi z Raclavic** činžovní lán ve Votíně.

Na začátku 17. stol měla tato část **tři domy** (lán Pačiskův s 93 m poli a 2 domky); o století později domy čtyři.

A jak se vlastně tato část obce dostala od třebíčského kláštera ke zhořskému panství?

Po husitských bouřích, které otráslý hospodářskou základnou kláštera, se na Třebíč přihnal uherské vojsko. Klášterní majetek byl zabrán světskými pány, klášter obsazen vojenskou posádkou. Neoprávněným a nejvýše nespravedlivým hospodařením krále Matyáše Korvína i krále Vladislava klesal blahobyt kláštera. Opatství bez hospodářského zajištění nemohlo vykoupit zastavený majetek a samo bylo odkázané na podporu zástavních pánů. Mezi léty 1524 a 1536 byli benediktini z Třebíče vyhnáni.

V roce 1491 přešla zástava Třebíče se zbožím měřinským na Viléma z Pernštejna; **bylť král Vladislav panu Vilémovi za 15.500 zl. uh. nejen zastavil, ale i zplnomocnil jej zároveň, aby i ostatní zastavené statky sebral, přičemž zemský hejtman s oněmi, kdož tomu nebudou chtít dobrovolně přivoliti, dle úřady má činiti smlouvy.** Takto zaniklo úplně proboštství v Měříně, o jehož posledním proboštovi ani bratřích není stopy nikde. Vilém z Pernštejna přijal ihned 18 osad a 3 pusté vsi, jakož i 5 dlužních úpisův a dal si od krále Vladislava ve čtvrtek po sv. Bartoloměji r. 1491 klášter třebický spolu s městem a zbožím měřinským, vyplaceními vesnicemi v 15.500 zl. uh. **zapsati na tak dlouho, dokudž by král neb kněží a konvent kláštera po jednorozční vypovědi nemohl je vyplatiti.** To se však nestalo, neboť konvent se rozešel a poslední opat Tiburcius zmizel. Jako zástavní panství Pernštejnové drželi do roku 1554, kdy jej Vratislav z Pernštejna postoupil Janu staršímu Stráneckému ze Stránec. Jelikož měřinský statek byl pouze zástavní, vymohl si Vratislav dodatečně jeho převod do alodní držby. K tomu dostal od krále Ferdinanda povolení v květnu 1556 a ihned následujícího roku transakci vkládá do zemských desk. Už v následujícím roce prodal Vratislav z Pernštejna měřinský statek Janu st. Stráneckému ze Stránec.

Poddanskou fasy této části Otina tedy musíme hledat u Stránecké Zhoře.

A můžeme se teď třeba pro zajímavost podívat, **jak vypadal ten vklad dědictví na Třebíči z roku 1556 pro Pernštejny v zemských deskách** a co všechno od krále za služby státu prokázané dostali:

„ My Ferdynand, z boží milosti římský, uherský, český-, dalmacký, charvacký etc. **král**, infant v Yspaný, arcikníže rakouské a markrabie moravský, lucemburské a slezské kníže, lužický markrabie etc, **oznamujem tímto listem všem vuobec, jakož urozený Vratislav z Pernštajna a na Židlochovicích**, najjasnějšího knížete a pána, pana Maximiliána, krále českého etc, arciknížete rakouského, markrabie moravského, lucemburského a sleského knížete a markrabie lužického etc. syna našeho najmilejšího Jeho Lásky rada a komorník, věrný náš milý panství a zboží třebického, v markrabství našem moravském v kraji brněnském ležícího, v držení a v užívání jest, kteréžto panství někdy k zákonu a řehule svatého Benedikta náleželo, však skrze předešlé války a nepokoje i jinak klášter, kterýž téhož zákona v Třebíči byl, sešel spustí a zbořeř jest, a tak od mnohých dávných časuov v tom klášteře žádného opata ani které duochovní osoby té řehuly svatého Benedikta nebylo a podnes není: i prošení sme poníženež od surchu jmenovaného Vratislava z Pernštajna abychom jemu a erbóm jeho na témž panství a klášteře třebickém se vším jeho příslušenstvím dědiství dáti ráčili. K jehožto pokorné prosbě nakloněni souce, i také vzhledná ho poslušné a synovské přímluvy krále Maximiliána etc. a najjasnějšího knížete Ferdynanda, arciknížete rakouského etc, synuov našich najmilejších Jich Lásky, přímluvy a maje v milostivé paměti mnohé pilné a pracné i užitečné služby, kteréž jest nám a synuom našim najmilejším Jich Láskám, jezdcí do cizích dalekých zemí a krajin v znamenitých poselstvích a od nás a krále Maximiliána Jeho Lásky vypravován a posílán, vajíše psaný Vratislav z Pernštajna z mladosti své činil a posavad bez přestání s nemalou outratou statku svého slouží nám a králi Maximiliánovi etc. činíc, a také uvážíc my to a věda, že předkové naši králi čeští a markrabové moravští slavné paměti, předešlým držitelem téhož panství a kláštera Třebíče na témž zboží znamenité veliké summy připsali, v kterýchžto summách a zápisích až podnes tůž **Vratislav z Pernštajna v držení a užívání dotčeného panství třebického se vším k tomu příslušenstvím pořádnou zástavou jest, a tak, jakž sme ty všecky zápisy a zástavy od předkuov našich, kteréž se na ty vztahují, viděti ráčili, s dobrým rozmyslem, našim jistým vědomím, s radou věrných našich milých, mocí královskou v Čechách a jakožto markrabie moravský vajíš jmenované panství, zboží a **klášter Třebíč s Podklášteřím**, dvorem poplužným, **město Třebíč s předměstím**, s kostelním podacím, s mlejnem, s valchou a s majtem, **ves Tajn s desátkem obilným vytejkanejím s jarým i ozimným, ves Vokřešice s hrachem sutým, s desátkem obilným vytejkanejím jarým i ozimným, ves Vračeřovice s dvorem, desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Níhov s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Vickov s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Sokolí s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, Novú Ves s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Pacoucov s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Bodikovice s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Trnava s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimným, ves Červenu Lhotu s kostelním podacím, ves****

Šahalin (Čihalín), **ves Čechtín**, **ves Číchov** s desátkem obilným vytejkáným jarým i ozimým, **ves Kouty** s rychtou zákupní, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Chlum** s desátkem obilným vytejkáným jarým i ozimým, **městečko Kamenice** s kostelním podacím, **ves Vrzanou** (Vrzanov) s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Smrčné** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Malá Kamenička** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Řehořov** s rychtou zákupní, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Radošov** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Věžnice Bahanná** (Bahenná), **ves Luky** s kostelním podacím, s rychtou zákupní, **ves Studnice**, **ves Jamné** rychtů zákupní, **ves Rybné** s rychtou zákupní, **ves Zhoř Zhousetina** s kostelním podacím a rychtou zákupní, **ves Bitovice** s rychtou zákupní, **ves Kozlov** s rychtou zákupní, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Stáje**, **ves Předboř** s rychtou zákupní, **ves .Votín**, **proboství mčřinské**, **městečko Měřín** s kostelním podacím, **ves Pustina**, **ves Chloumek** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Blížkov** s rychtou zákupní a s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Nětín** s kostelním podacím a s rychtou zákupní, **ves Kochánov** s rychtou zákupní s desátkem vytýkaným jarým i ozimým, **ves Zhoř Malá**, **ves Dětkov** s rychtou zákupní s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Jersín** s rychtou zákupní, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Mezeříčko** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Černý** s rychtou zákupní s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Pavlínov** s rychtou zákupní a s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Milíkov** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Zhoř Pivcova** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Svatoslav** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Vilimovičky** s ovsem sutým, **ves Věstonovice***) se dvorem, **ves Benedice** s žitem sutým a s ovsem sutým, **městečko Vladislav** s kostelním podacím, tvrz **pustu Kojetín**, **ves Smrk** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Stríšov** s kostelním podacím, **ves Valdík** s dvorem, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **ves Čiměř**, **ves Koněšín** s podacím kostelním, s dvorem poplužným, s pivovárem a sladovně nově postaveným, **ves Studenec** s pšenicí platnou sutu, s žitem, s ovsem, hrachem těž sutým, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, **hrad pustý Kozlov**, **ves Kozlany** s dvorem a s tím, co za desátek dávají, **hrad pustý Kokštajn** a **ves Hartvíkovic** s tím, což k Třebíči náleží, **ves Sedlec** se dvorem a ovsem sutým, **ves Třesov** se dvorem, **ves Strítěž** se dvorem poplužným, s žitem a ovsem sutým, **ves Košichovice** s žitem a ovsem sutým, **ves Slavičky**, **ves Výčapy** s pšenicí a ovsem sutým, s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, což k Třebíči náleží, **ves Vojkovic** s kostelním podacím a s dvorem, **ves Telnice** s kostelním podacím, **ves Sokolníky** se třmi drajlinky vína, které z městečka Blučiny z desátkem vinného na klášter třebíčský se vydávají, **ves pustu Vožranov** (Svařanov), **ves pustu Zhorcovo** (Zhořovo), **Novú Ves** pustu, **ves pustu Prosení** (Prosenín), **ves pustu Rychýřka**, **ves Svatoslav u Luk**, **ves Světlá u Chlumku**, **ves Světlá u Pavlínova**, **ves Radičovice**, **ves Arklevice**, **ves Chrapíňov** (Chřepťov), **ves pustá Nehradov**, **ves Čihalín**, **ves pustá Kojetín**, **ves pustá Popuovky**, **ves a duor Hostákov** s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, kteráž již k klášteru skoupena, **ves Ptáčov** se dvorem, **ves Kracovice** se dvorem, se třmi many v Červené Lhotě a s lidmi jich, s manem v Čechtíně, s manem v Lukách, s manem v Studnicích, s manem v Bitovčicích, s manem v Malé Kameničce s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, s manem z Kozlova, s manem jamenským i s lidmi jeho, s manem z Řehořova i s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, s manem z Stáje, s manem v Mezeříčku s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, i od člověka jeho, s manem v Černým s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, s manem z Pustiny, s manem z Kochanova, s many v Batúchovicích, s manem v Víckově i s desátkem obilným jarým i ozimým, s manou v Dobrkovicích i s desátkem obilným jarým i ozimým, i manem v Sedlci, se dvěma many v Studenci s desátkem obilným vytejkáným jarým i ozimým, se dvěma many v Koměšeni, se dvěma many v Smrku s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, se dvěma many z Stríšova, s manem z Čiměře, s manem z Vladislavě, se dvěma many v Strítěži, s manem v Slavičkách i ze vsi Pozdátky, s manem ve Výčapech, s manem v Trnavě i s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, se dvěma many v Svatoslavi i s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, s manem v Benedicích, se dvěma many v Čechalíně, se dvěma many v Pocoucově s desátkem obilným vytýkaným jarým i ozimým, se dvěma many v Chlumě, s manem pod Chlumem, se dvěma many v Sokolnicích a třetím manem, mlynářem na mlýně sokolnickým, se všemi dvořáky platnými i neplatnými i se všelijakými povinnostmi, kteréž na nich spravedlivě sou, s slepicemi, s vají, s sýry, s konopěmi, s ovsem sutým, kterýž slově dřevní, s lidmi platnými i neplatnými, s robotami, s rolí oraná i neoranú, s lukami, s pastvami, s pastvišcemi, s mlýny, s mlýnišcemi, s řekami, potoky, vodami tekutými i netekutými, s rybníky, s rybníšcemi, s lesy, s háji, s chrastinami, s horami, s dolinami, pahrbky, s hony, s lovy, s čížbami, s mezemi a hranicemi, tak úplně a docela. jakž to zboží od starodávna jest vymezeno a v svých hranicích záleží, se vším plným právem a panstvím a všelijakým příslušenstvím, a zvlášče se všemi požitky a poplatky, v kterých sou "koli věcech aneb kterak by mohly zvláštními jmény jmenovány býti, i se všemi jinými věcmi, což k tomu zboží od starodávna příslušelo a přísluší, nic nám tu na tom zboží ani dědicóm a našim budúcím králóm českým a markrabím moravským, ani žádnému duočovnému ani světskému člověku práva, panství ani žádného vlastenství nepozastavující ani zachováující, než to všecko panství a zboží třebíčské, žádnému nezávadné, nahoře psané, bez umenšení jakožto král český a markrabie moravský vědomě dědičně dali sme a tímto listem mocně dáváme ku pravému jmění, držení a dědičnému užívání často psanému Vratislavovi z Pernštajna, dědicóm. erbóm a budúcím potomkóm jeho tak, aby mohli a moc měli s dotýčným panstvím a

zbožím učiniti jako s svým vlastním a dědičným statkem, a to bez naší a dědiců i budoucích našich, kráľuov českých a markrabí moravských, i jiných všech lidí duochovných i světských všelijaké překážky, příkazující při tom hajtmanu i jiným všem obyvatelem a poddaným našim, kteréhož koli stavu, řádu neb povahy byli, markrabství našeho moravského, nynějším i budoucím, věrným našim milým, abyste nahoře psaného Vratislava z Pernštajna, dědice, erby a budoucí potomky jeho při tomto dědictví téhož zboží třebického se vším příslušenstvím, od nás jemu daného, a při tom při všem, což se v tomto listu píše a obsahuje, měli drželi a neporušitelně zachovali nyní i na budoucí věčné časy, žádných jemu a erbům i budoucím potomkům jeho v tom překážek nečiníce ani komu jinému činiti dopouš-čejíce pod uvarováním nemilosti naší kráľovské, dědicův našich a budoucích, kráľuov českých a markrabí moravských, chtějce také tomu, když koli nejvyšší komorník a sudí markrabství moravského, nynější nebo budoucí, věrní naši milí od svrchu psaného Vratislava z Pernštajna, dědiců, erbuov neb budoucích potomkův jeho neb od kohož kolivěč na místě jeho za to požádání budou a s tímto listem našim kráľovským ke dskám zemským přijdou, aby jim tento list a majestát náš do týchž desk zemských podle pořádku vložen a vepsán byl bez zmatku a všelijaké odpornosti. A kdož by tento list s jeho, Vratislava z Pernštajna, dobru a svobodnu vuolí jměl, ten tolikéž práva a moci ke všem věcem v tomto listu položeným jmíti má jako on, Vratislav z Pernštajna, a erbové i budoucí potomci jeho beze všeho umenšení. Tomu na svědomí pečet naši kráľovskou k listu tomuto přivěsiti sme rozkázali. Dán na hradě našem pražském v pátek den svatých Filipa a Jakuba, apoštolu božích /7. května 1556], léta Páně IMV C LVI a kráľovství našich římského XXVI. a jiných XXX . Ferdynandus. Joachym de Nowa Domo, supremus regni Bohemie cancellarius.

Poslové ke dskám tohoto listu dáni sou od pana hajtmána pan Jan Jetřich Černořorský z Boskovic a pan Václav Krajř z Krajku

3) Třetí část obce Otín tvořil svobodný dvůr

Na díle čp. 4 býval dvůr „Benešovský“, pojmenovaný po jednom z jednoho z jeho majitelů. Říha Beneš však vlastnil tento dvůr až v 17. stol. Ke dvoru tehdy patřily 3 domky bez polí. V 18. stol. vlastnil dvůr Jiři Čermák, ale k této době se dostaneme až někdy příště.

Ted' se vraťme do 14. století.

Jan z Benedína prodal roku 1398 sám a jménem svých bratři alodni dvůr v Otíně **Janu Čardíkovi** (řečenému **Hrutovi**) z **Řehořova**.

Pozn. **Alodní dvůr** je označení dvora v úplném vlastnictví, se kterým mohl majitel volně nakládat, je to plně svobodný statek, nepodléhající feudálním povinnostem ani břemenům.

Dvůr koupil roku 1407 **Michal z Votina** od **Filipa z Pohořilek**.

Jan, syn Hrutův, zcizil a v desky zapsal roku 1437 **Mikuláši z Batouchovic** 2 lány ve Votíně, jeden nad hájenkou, druhý v Uhřínově s uhřínovské strany.

Roku 1447 sstoupila se **Eliška s Mikulášem z Batouchovic**, svým manželem, na zdejší dvůr.

Roku 1568 je dvůr uváděn jako pustý, ač jej **Vavřinec Šiborovský** prodal roku 1516 **Janu Heraltovi z Blizkova**, jehož syn **Říha Heralt** si přikoupil ještě grunt Bartoňův v Blizkově.

„Vavřinec ze Šeborova i s svými erby a budoucími potomky Janovi Heraltovi z Blizkova a jeho erbóm své vlastní zboží a dědictví, duvor ku kterémužto náleží lány dva role, ve vsi Otíně, a louku, kteráž slove Olšina, kterejž sem sám držel, s rolí oranú i neoranú, s lukami, pastvinami, pastviščemi, s horami, s údoly, s vodami tekutými i netekutými i se vším plným právem a příslušenstviem, jakž ten duvor svrchupsaný v svých mezích a hranicích od starodávna záleží a vyměřen jest, nic ani erbóm svým ani budoucím práva, panstva ani kterého vlastenství nepozuostavuje, než to všecko ve dsky vkládám a vpisuji ku pravému jmění, držení a dědičnému jich užívání.“ (M.Z.D, KN XIX. z let 1516-1520)

Tak jsme dnes zase trochu víc nahlédli do historie naší obce. Určitě to nebylo moje poslední vyprávění. Další, tentokrát o Geršově bude následovat. Vaše kronikářka